

Palmusunnuntai 29.3.2015 Tyrvään kirkko

Tässä draamassa on tärkeässä osassa sankari ja oksat.

Me kaipaamme elämäämme suuria tapahtumia, käännteitä, mieleenpainuvaa, mielellään myönteistä, itselle hyvää.
Tositapahtumia ja sensaatiota.

Nyt alkaa maailmanhistorian tunnetuimpia ja esitetyimpiä tosipohjaisia draamoja!

Sen henkilögalleria on kiintoisa ja juoni tehokas. Ristiriitaiseksi koettu sankari joutuu valtapelissä kahden tulen väliin ja omiensa pettämäksi, tuomitaan epäoikeudenmukaisesti kuolemaan, mutta palaa loistavana voittajana ja pelastajana.

Evankelistojen, ennen vuotta sata laatima käsikirjoitus on työstetty ja sovitettu uudelleen ja uudelleen elokuviksi, romaaneiksi ja passioiksi!

Tilanne alkaa siitä, että juhlat ovat alkamassa, suuret juhlat, koska historian saatossa Jumala oli vapauttanut juutalaista kansaa orjuudesta Egyptistä ja niin pidettiin pyhässä kaupungissa vuosittain juhlat.

Jokainen hyvä juutalainen, jos vain suinkin pääsi, osallistui juhlille.

Niin sankarimmeikin tuli lähipiirinsä kanssa Jerusalemiin. Tuli kumminkin.

Pyhään kaupunkiin saapui juhlille paljon väkeä, porteilla oli tungosta.

Sankarimme saapuminen pyhään kaupunkiin ei ehkä ollut vain ratsastus portista. Vastaanottoa oli.

Juutalaiset olivat odottaneen Vanhan testamentin lupaamaa Messiasta, vapauttajaa ja pelastajaa jo aikansa ja jokaisen tarjokkaan tarkkaan punninnut.

Jeesuksestakin kohistiin, hän täytti joitain Messiaaseen liittyviä ehtoja. Syntyperä oli kuninkaallinen, ihmeitä ja kansansuosiotakin, mutta kaikki eivät hurranneet.

Jeesus saapui Jerusalemiin pääsiäisjuhlille ja osa kultaisella portilla olijoista ottivat tulijaa vastaan kuin Messiasta, kuningasta.

Oli halleluja-huutoja, oi auta, pelasta, niin kuin vain Jumalalle voi huutaa.

Oli palmunoksia heiluttavaa kansaa. Otettiin oksilla ja lehvillä kuninkaana vastaan, vaikka tulikin aasilla, eikä ainakaan heti näyttänyt ajavan roomalaisia valloitusjoukkoja pois.

Ja meni vielä temppeliin ja ajoi rahanvaihtajat ja kyyhkysenmyyjät ulos!

Kaatoi pöydät ja jakkarat.

Taisi olla kädessään oksia, vitsoja...

Minun huoneeni on rukouksen paikka...minun huoneeni. Mutta te teette siitä rosvojen luolan!!

Jeesuksen puheita kuunneltiin tarkasti, hän puhui kuin asiat olisivat olleet hänen omiaan, puhui itsestään jotenkin ihmisen poikana tai jumalana.

Juutalaisilla oli vaikeaa, kansa villiintyi, oli levottomuutta ja kapinahenkeä. Ja kun temppeliin tuli sairaita, hän paransi heidät ja lapset hurrasivat hoosianna Daavidin pojalle.

Silloin....

oksat, vitsat puristuivat toistenkin käsissä...

Meilläkin on tänään palmusunnuntain muistoksi oksamme ja vitsamme.

Emme enää piiskaa niillä ketään, emme kurita emmekä kasvata piiskalla lapsia.

Emme piiskaa vanhan tavan mukaan pahaa pois kenestäkään ennen hiljaista viikkoa, kun valmistaudumme draaman huipennukseen.

Emme purista vitsoja käsissämme...

Emmekä pidä vitsoja kuoleman merkinä.

Meidän vitsamme ja palmunoksamme täällä pohjoisemmassa ovat ensimmäisenä uuteen kevääseen herääviä pajunoksia tai hiirenkorvalla olevia koivunoksia.

Kristilliseen

ortodoksisuuteen kuuluu kirkossa siunatuilla koristelluilla oksilla virpominen.

Tuoreeks terveeks tulevaks vuodeks, vitsa sulle, palkka mulle.

Pyydetään virvottavalle Jumalan siunausta ja terveyttä. Koko elämän ja hengellisen elämän uudistumista.

Virpoja pyytää palkkaa, jonka hän saa pääsiäisaamuna, pääsiäismunan, suljetun kuoren sisällä on uuden elämän alku.

Päältä näyttää elottomalta, kuin Jeesuksen hauta ja sen haudan suulla oleva kivi, mutta draaman huipennus tulee esiin, murtautuu, käsikirjoitus täydentyy, loppu on kauhea, hauta on tyhjä, kuolema kukistetaan, pahuus ja pimeys loppuu.

Elämä menee nurin niskoin, kuolemasta tulee elämä!

Haudasta murtautuu uusi elämä, Kristus.

Silloin pöydät ja jakkarat kaatuvat!

Sivuseikat muuttuvat tarpeettomiksi. Vain oleellinen on pelastavaa.

Kaupankäynti vähemmälle, rukousta enemmän!

Sivuseikat soukemmalle! Armo esiin! Jumala armahtaa! Jumala rakastaa sinua!

Vain oleellinen on pelastavaa!

Muistamme tätä, kun pienet länsi-suomalaiset noidiksi tai kummajaisiksi pukeutuneet ovat ovella virpomassa tänään tai hiljaisena lauantaina.

Pikkunoidat ovat irrallaan, kun Jeesus on haudassa eikä pääsiäisvalkee ole vielä syttynyt ja tahtovat palkkaansa heti ja mieluummin rahana.

Kulttuuriperinteet yhdistyvät ja kansanperinne muokkaantuu.

Mutta oleellinen pysyy!

Jeesus saapuu ja alkaa hiljainen viikko, piinaviikko.

Draama elää, otamme sankarin vastaan ristiriitaisin tuntein.

Tuoko hän rauhan maailmaan, lopettaako hän sodat, antaako hän minulle onnen?

Minä olen vastaanottamassa virpomaoksieni kanssa.

Toivotan Jeesuksen tulevaksi. Tule vaan!

Sillä muuten ei tule pääsiäistä. Muuten ei tule pitkäperjantaita eikä riemullista pääsiäisaamua.

Otan virpomavitsani ja otan vastaan...

Suostun palmusunnuntain kansanjoukkoon mukaan. Ilo ja riemu tarttuu minuun.

Virpomavitsojen värit ja pienet kevään kissat kertovat, että hyvä voittaa pahan.

Niin virvon sinua, toivotan sinulle iloa ja riemua, koska Messias tulee.

Toivon sinulle rauhaa, joka voi antaa vain hän, jolla on rauhaa, jota antaa, Jumalan Poika, koska hän on tehnyt rauhan Jumalan kanssa.

Omalla elämällä. Rauhan Jumalan ja meidän välillemme.

Jumala hyväksyy sinut kokonaan. Sinun elämäsi, kohtalosi. Ne ovat hänellä jo tiedossaan.

Sinua varten Jeesus ratsastaa...

Kristityillä saa olla virpomispäivä aina.

Aina, kun tapaamme, saamme toivottaa toisillemme iloa ja riemua Jeesuksessa ja Jumalan rauhaa!

Kirkossakin saa olla virpomispäivä aina.

Täällä virvotaan sinua aina tuoreeks terveeks.

Joka kerta, kun tulet kirkkoon!

Tämä on rukouksen huone, jossa pyydetään syntejä anteeksi ja Jumalan armoon ja Jeesuksen pääsiäiseen luottaen uskotaan synninpäästö.

Ja saa tulla tuoreeks terveeks ehtoollisella, Jumalan perheväen yhteisellä aterialla, jossa osallistumme Jeesuksen elämään.

Sinä saat vastaanottaa Jeesuksen omaan elämääsi. Hän itse virpoo sinua tuoreeks, terveeks.

Pyydämme Jumalan siunausta ja terveyttä, koko elämän ja hengellisen elämän uudistumista.

Tästä Jeesuksen viikosta ei tule puuttumaan suuria tapahtumia, käännteitä, yksinäisyyttä, petosta, murhetta ja uutta loistoa.

Evankelistojen, ennen vuotta sata, laatima käsikirjoitus esitetään tänäänkin Karkun kirkossa klo 19.

Draama kasvaa, alkusoitto on soitettu...
Sankari ja oksat.

Aamen.